

Arrest

nr. 308 336 van 14 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door voogd: mevrouw X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door X, op 30 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd, en advocaat L. LANDHAL loco advocaat K. VERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 3 november 2022, dient op 4 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 8 maart 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 20 juni 2023.

1.3. Op 27 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 28 september 2023 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit, ben je een Pashtoun en ben je zestien jaar oud. Je woonde in Afghanistan in het dorp Madikhail, in het district Dehbala van de provincie Nangarhar. Je oudere broer [W.] ([...]) verliet Afghanistan in 2015 nadat hij problemen kreeg met de taliban omdat hij voor de overheid werkte. Op 28 februari 2017 werd hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend in België ten gevolge van de toenmalige veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Na het vertrek van [W.] uit Afghanistan werd je vader ontvoerd, geslagen en gefolterd door de taliban. Na zes maanden werd hij terug vrijgelaten. Je vader voelde zich nadien onveilig op zijn landbouwgronden en besloot zich bij de politie te voegen. Samen met je oudere broer [I.] volgde hij een politieopleiding van één maand. Via een bevriende commandant [S.] gingen je vader en je broer [I.] aan de slag in de checkpost van Langari Kandal. Je vader werd het hoofd van de checkpost. Jij ging je vader twee à drie keer per week bezoeken om kledij en voedsel te brengen. De taliban kwam te weten dat jij de werkplek van je vader ging bevoorraden en beschuldigden jou ervan een spion te zijn. Drie dagen voor je vertrek uit Afghanistan stuurde de taliban een dreigbrief naar jou, je vader en je broer. Je ging met de dreigbrief naar de checkpost waar je vader de brief voorlas. Jullie moesten zich aanmelden bij een rechtbank anders zouden jullie gedood worden. Je vader droeg je op te gaan schuilen in het huis van je maternale oom in Sarkai Manzai, wat je ook deed. Na drie dagen bij je oom verliet je Afghanistan, dit ongeveer tweeënhalf maand voor de machtsovername door de taliban. Je reisde via Iran naar Turkije, waar je zes maanden werd vastgehouden en nadien nog zes maanden werkte. Vervolgens reisde je via Griekenland verder over land tot in België waar je aankwam op 3 november 2022. De volgende dag verzocht je om internationale bescherming. Na de machtsovername verdwenen je vader en broer. Sindsdien heb je niets meer van hen vernomen. De taliban kwam nog eenmaal bij je moeder thuis langs voor een standaard controle. Nadien verhuisden je moeder, je broer en je zussen naar het huis van je maternale oom in Sarkai Manzai. Je vreest bij een terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban omdat je van spionage werd beschuldigd.

Ter ondersteuning van je verzoek legde je volgende documenten neer: een kopie van je taskara, een kopie van de politiekaart van je vader, een kopie van een opleidingscertificaat van je vader, een kopie van de bankkaart van je vader, een kopie van foto's van je vader, je broer en jezelf op de checkpost en een kopie van de dreigbrief die je ontving.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en een advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Waar je voogd en je advocaat wijzen op psychologische problemen, zo heb je slaapproblemen, heb je stress voor je familie en denk je veel terug aan je moeilijke reisweg, dient opgemerkt te worden dat uit deze problemen, die niet worden ondersteund met een medisch of psychologisch attest, niet kan afgeleid worden dat je niet in staat zou zijn op een volwaardige manier deel te nemen aan onderhavige procedure. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat je de vragen begreep en kon beantwoorden, en dat je alles hebt kunnen vertellen wat je wou vertellen. Je advocaat gaf zelf aan dat het persoonlijk onderhoud op een goede manier was verlopen (NPO p. 23).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al je verklaringen en alle stukken in je administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat jou noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Je bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je vreest bij terugkeer gedood te worden omdat je beschuldigd werd van spionage door de taliban.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of**

Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query

Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij haalt aan dat je vader en broer [L.], beiden werkzaam bij de politie, verdwenen zijn na de machtsovername door de taliban.

Er kunnen echter twijfels geuit worden bij je bewering dat je vader en broer bij de politie werkten.

Je stelde dat je vader zich niet langer veilig voelde op zijn landbouwgronden door de problemen die hij had gekend met de taliban na het vertrek van je oudere broer [W.] uit Afghanistan. Reeds in de beslissing genomen in het verzoek om internationale bescherming van [W.] werd besloten dat de verdwijning van je vader kort na het vertrek van [W.] in 2015 weinig aannemelijk was. Jouw verklaringen blijken nu verder tegenstrijdig met deze van je broer [W.]. Volgens je broer was je vader immers meegenomen door daesh en niet door de taliban zoals jij stelde (NPO II [W.] p.3; NPO p. 13). Aldus kan er aan deze verdwijning van je vader geen geloof worden gehecht en komt de geloofwaardigheid van de motivatie van je vader om bij de politie te gaan op de helling te staan.

Voorts is het opmerkelijk dat je vader met slechts één maand opleiding en geen voorgaande militaire of politionele ervaring meteen aan het hoofd werd geplaatst van die checkpost, waar er volgens jou bijna dagelijks gevechten plaatsvonden (NPO p. 7, 12). Je wist verder weinig concreet te vertellen over het werk van je vader en broer. Zo wist je niet welke rang ze hadden, noch kon je de checkpost beschrijven (NPO p. 7, 11). Nochtans ging je elke week twee à drie keer zelf naar die checkpost om spullen naar je vader te brengen. Dat je dan niet verder kwam dan te stellen dat de checkpost op een bergtop ligt en dat er een huis staat, mag verbazen (NPO p. 7-8). Jij, die naar eigen bewering geregeld naar de checkpost ging, kon verder geen enkele concrete anekdote van aan de checkpost schetsen. Je kwam niet verder dan de algemene verklaring dat er veel, bijna dagelijks, gevechten waren waarbij ze continue werden aangevallen (NPO p. 12). In het licht van deze beweerde voortdurende gevechten mag het bovendien verbazen dat jij alsnog meermaals per week naar de checkpost ging (NPO p. 8, 12).

De documenten van het werk van je vader, zo legde je een politiekaart, een bankkaart en een opleidingscertificaat voor, kunnen je verklaringen evenmin ondersteunen. Vooreerst betreffen het kopieën en dient er gewezen te worden op de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er veelvuldig sprake is van documentenfraude onder Afghaanse documenten. Je legde verder incoherente verklaringen af over de locatie van de originele versie van deze werkdocumenten. Immers hiernaar gevraagd tijdens je persoonlijk onderhoud, stelde je dat de originele exemplaren in het huis van je oom liggen. Gevraagd waarom je vader zijn politiekaart niet op zak had, gezien hij tot aan zijn verdwijning aan het werk was op de checkpost, wijzigde je plots je verklaringen en stelde je dat er een kopie bij je oom ligt, het origineel had je vader inderdaad altijd op zak (NPO p. 19).

Verder is het opmerkelijk dat je vader volgens het opleidingscertificaat zijn opleiding volgde van 3/6/1396 tot 3/7/1396, wat overeenkomt met 25/08/2017 tot 25/09/2017. Zijn politiekaart heeft echter een vervaldatum van 15/7/1396, wat overeenkomt met 7/10/2017, wat nauwelijks twee weken na het aflopen van zijn opleiding is en bijgevolg weinig aannemelijk.

Zelfs indien er enig geloof kan worden gehecht aan de tewerkstelling van je vader en broer bij de politie en aan jouw bewering dat ze sinds de machtsovername verdwenen zijn, moet verder opgemerkt worden dat je de persoonlijke vervolging ten aanzien van jou en je familie niet aannemelijk maakte.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij legde hieromtrent echter geen geloofwaardige verklaringen af.

Zo slaagde je er niet in coherente verklaringen te laten optekenen over de dreigbrief die naar jou, je vader en je broer werd gestuurd. Vooreerst wist je niet te vertellen van wie van de taliban de brief kwam (NPO p. 17). Je stelde dat de brief was ondertekend door de leider van de taliban, maar wist vervolgens niet wie dat was (NPO p. 21). Gevraagd naar de inhoud van de dreigbrief stelde je dat jullie zich alle drie moesten melden bij een rechtbank. Je vader en broer moesten zich aanmelden omwille van hun werk als politieagent en jij moest je aanmelden omdat je beschuldigd werd van spionage (NPO p. 18). Deze beschuldiging is echter niet terug te vinden in de dreigbrief, zo blijkt uit de vertaling. Evenmin kan er in gezien worden waarom jij, die niet naar de madrassa noch de moskee ging en nooit een talib met eigen ogen zag, zou beschuldigd worden van spionage (NPO p. 5-6, 14).

Het gedrag van jou en je familie nadat die dreigbrief toekwam doet eveneens de wenkbrauwen fronsen. Nadat de dreigbrief werd gelezen door je vader, ging je helemaal alleen terug naar huis om dan vervolgens opnieuw alleen naar het huis van je maternale oom te gaan. Dat je daarin niet begeleid werd door je vader of je broer mag verbazen, gelet dat de brief stelt dat jullie in het oog worden gehouden en je vader meende dat je op elk moment aangevallen kon worden (NPO p. 22). Eveneens opmerkelijk is de vaststelling dat de rest van je gezin in je ouderlijk huis bleef wonen terwijl jij naar het huis van je maternale oom ging, hoewel jouw gezin risico liep slachtoffer te worden van een aanval van de taliban die op zoek waren naar jou, je vader en je broer (NPO p. 21-22). Volgens jouw beweringen verhuisde jouw gezin pas enkele dagen na de machtsvername nadat de taliban nog een keer naar jouw huis was gekomen (NPO p. 22). De vaststelling dat jouw moeder vervolgens slechts op enkele minuten te voet bij haar broer ging wonen (wat aldus een voor de hand liggende plaat is om door de taliban, die jou opspoort, gezocht te worden), ondermijnt bijkomend de beweerde problemen (NPO p. 9).

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door jouw beweerde vervolging door de taliban.

Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Aldus kan uit jouw vluchtrelaas geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap.

IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers

terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](#)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en

veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jezelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je naar school te zijn gegaan tot de zevende graad en heb je op dit moment nog contact met je familie in Afghanistan (NPO p. 5, 9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Zoals reeds opgemerkt blijkt uit de beschikbare informatie dat er veelvuldig sprake is van documentenfraude onder Afghaanse documenten. Aan jouw taskara, die louter een kopie betreft, kan dan ook weinig bewijswaarde worden gehecht. De foto's van jouw familie, waarop je vader, je broer en jijzelf te zien zijn, kunnen geen informatie bieden over de context en omstandigheden waarin deze foto's getrokken zijn. De werkdocumenten van je vader werden reeds eerder besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 57/1, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 10, lid 3, b) van de Procedurerichtlijn, van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker gaat uitgebreid in op het hoger belang van het kind. Hij stipt onder meer aan dat niet enkel de geloofwaardigheid soepeler beoordeeld moet worden, maar dat ook het belang van het kind essentieel is bij de beoordeling en de nood aan bescherming en de kwalificatie van handelingen als vervolging en/of ernstige schade. Hij benadrukt dat het voorzorgsprincipe gehanteerd dient te worden en dat bij twijfel bescherming dient geboden te worden in plaats van ontzegd en dat de inschatting van het risico op een leeftijd sensitieve wijze dient te verlopen. Verzoeker stipt aan dat zowel zijn voogd als zijn advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud aangegeven hebben dat hij het erg moeilijk heeft om de gebeurtenissen van de afgelopen jaren een plaats te geven, dat hij veel stress en slaapproblemen ondervindt en dat zijn voogd al enorm veel moeite gedaan heeft om psychologische begeleiding op te starten, maar steeds werd weggestuurd. Hij acht het dramatisch dat hij de traumatische gebeurtenissen (het plotse vertrek uit Afghanistan, gescheiden worden van zijn moeder, de verdwijning van zijn vader en broer, het brute politiegeweld onderweg, de opsluiting als minderjarige in Turkije, de zware en erg lange tocht op zich en de aanpassing aan een volledig nieuw land en cultuur,...) zonder professionele hulp dient te verwerken. Hij verwijt de commissaris-generaal geen aandacht te geven aan de specifieke individuele context van zijn (psychologische) kwetsbaarheid en merkt op dat de feiten waarnaar hij verwees, dateren van een periode waarin hij nog geen veertien jaar oud was waardoor het hem dan ook niet kwalijk genomen kan worden dat hij bepaalde details of namen niet weet of zich niet herinnert.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij een risico op vervolging loopt omwille van het werk van zijn vader en broer bij de Afghaanse lokale politie (hierna: ALP). Verzoeker zet vanaf p. 19 tot en met p. 34 uiteen waarom hij het niet eens is met de beoordeling van de commissaris-generaal.

Voorts geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting vanaf p. 34 tot en met p. 66 omtrent de samenwerkingsplicht, de landeninformatie, het tekort aan informatie en de bronnen waarop de commissaris-generaal zich beroept.

Verzoeker gaat verder in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker en benadrukt dat de hypothese van terugkeer zich wel degelijk stelt. Hij gaat vervolgens in op de wijze van beoordeling van Burundese dossiers waarbij hij de parallel doortrekt naar Afghaanse dossiers. Hij wijst erop dat CEDOCA de noodzaak ziet om de risico's bij terugkeer in kaart te brengen en reeds voor in totaal maar liefst zeventien landen een rapport heeft opgesteld waarbij de risico's bij terugkeer worden onderzocht. Hij stelt zich de vraag hoe het onderscheid voor de landen waarbij dit risico niet wordt onderzocht te verantwoorden valt. Hij wijst erop dat de *UK Upper Tribunal* een heel duidelijk onderscheid maakt tussen de risico's '*in-country*' en meer algemene risico's die zich voor kunnen doen '*at the pinch-point of arrival*.'

Hij vervolgt dat hij ook gebruik zal moeten maken van documenten uit België/Europa die werden afgegeven door een organisatie die een objectieve vijand is van de taliban. Hij benadrukt dat een asielinstantie zich niet kan verschuilen achter de stelling dat hun beslissingen geen terugkeerbeslissingen zijn om niet te hoeven onderzoeken wat de voorzienbare gevolgen in geval van terugkeer zouden zijn, wel integendeel, het raakt de kern van de internationale bescherming. Bij die analyse moet er volgens hem rekening gehouden worden met de vraag van het UNHCR om geen gedwongen terugkeer te organiseren naar Afghanistan. Vervolgens voert hij aan dat de risicoanalyse zich moet baseren op de concrete situatie van verzoeker en verwijst hiervoor

naar het arrest *Sufi en Elmi* van het EHRM. Hij wijst op het risico dat hij loopt omdat hij vanuit Afghanistan gevlucht is naar een Europees land, waar hij om bescherming heeft verzocht tegen de taliban. Hij heeft ook nooit onder talibanbestuur geleefd en is niet meer teruggekeerd naar Afghanistan na de machtsovername. Vervolgens gaat hij over tot een bespreking van de gelijkenissen en verschillen met de *Sufi en Elmi* zaak. Verzoeker zet vervolgens het risico bij terugkeer en de toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst uiteen, waarbij hij het risico, dat voortvloeit uit de identificatie als terugkeerder uit Europa of als iemand die 'vreemd' is, bespreekt. Hij wijst op het nieuwe standpunt van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, namelijk dat de Afghaanse ambassade te Brussel opnieuw reisdocumenten aflevert. Hij bekritiseert het feit hij zich dan zal moeten laten identificeren door personen die trouw zijn aan de taliban. De taliban zullen hoe dan ook te weten komen dat hij uit België is teruggekeerd, wat tot een ondervraging en mishandeling kan leiden. Hij meent dat er verduidelijkt dient te worden door de asiendiensten welk onderzoek met betrekking tot het risico gevoerd werd, of er reeds Afghanen op de hierboven beschreven wijze teruggekeerd zijn naar Afghanistan en of zij werden opgevolgd en er geweten is aan welke behandeling zij onderworpen werden. Volgens hem moet er dringend een COI Focus worden gewijd aan de terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker gaat vervolgens in op de landeninformatie die wijst op dit risico en verwijst uitgebreid naar een onderzoek van Frederike Stahlmann. Verwijzend naar de EUAA *Country Guidance* van april 2022 geeft hij aan dat, hoewel het toekomstige gedrag van de taliban voorspelbaarheid ontbeert, de profielen die vroeger reeds het doelwit waren van de taliban, net een verhoogd risico zouden lopen gelet op de toegenomen mogelijkheden en controle van de taliban. Verzoeker meent, op basis van de door hem uiteengezette informatie, dat verschillende bronnen aangeven dat de taliban vijandig zouden reageren en de teruggekeerde betrokkene aan ondervraging zouden onderwerpen met een erg groot risico op mishandeling, foltering, detentie en zelfs executie. Hij wijst ook op het bestaan van de *check points* en het onredelijke gebruikte geweld door de taliban aan de controleposten, die ook verregaande controles uitvoeren op smartphones van Afghanen. Er is volgens hem geen enkele ernstige indicatie dat de taliban actueel gunstiger staan ten opzichte van afgewezen verzoekers internationale bescherming die uit een westers land terugkeren dan vroeger. Verder gaat verzoeker in op het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst. Omwille van zijn lang verblijf in België zal hij niet in de mogelijkheid zijn om het spel te spelen. Hij zou de aandacht trekken van de taliban buiten zijn wil om, wat deels zal voortkomen uit onwetendheid, een gebrek aan leefervaring onder een talibanbewind en moeilijkheden om volledig op de hoogte te zijn van de erg vage normen die de taliban willen afdwingen. Dit zouden de taliban volgens hem kunnen afleiden uit zijn houding, gedrag, kledij, manier van spreken, haarstijl, of uit problematisch geachte inhoud of informatiedragers zoals gsm's, computeren, MP3-spelers, SD-kaarten, USB-sticks, *et cetera*. De landeninformatie wijst volgens hem op het bestaan van voormeld risico. Het kan van hem niet verwacht worden dat hij zelf zicht heeft op hoe zijn omgeving tegenover hem zal staan bij terugkeer omdat dit specifieke kennis en abstract inzicht vergt en de mogelijkheid om onderbouwde hypothesen te maken die niet gebaseerd zijn op kennis en informatie van voor de vlucht uit het herkomstland.

Toegepast op zijn profiel stelt hij dat hij als Pashtun afkomstig is uit het district Deh Bala, provincie Nangarhar, wat een ruraal gebied is waar uitsluitend Pashtoenen wonen. Hij wijst erop dat hij komt uit de provincie Nangarhar en dat de Raad reeds heeft geoordeeld dat dit een element eigen aan de persoon is, waarmee rekening gehouden moet worden bij de beoordeling van de vrees omwille van verwestering. Hij vreest niet enkel de taliban maar ook ISKP, die zeer actief zijn in zijn provincie. Daarnaast blijkt ook dat *Tehrik-e Taliban Pakistan* (TTP) aanwezig is in zijn regio en er sprake is van een diepgewortelde salafistische ideologie. Vervolgens geeft hij aan dat hij Afghanistan verliet tweeënhalve maand vóór de machtsovername toen hij slechts veertien jaar oud was en hij al meer dan twee jaar buiten Afghanistan verblijft. Hij meent dat de impact van dit verblijf groter is dan bij een volwassene omdat het om zijn vormende jaren gaat. Volgens hem heeft hij geen voeling met het talibanregime nu hij geruime tijd vóór de machtsovername Afghanistan heeft verlaten. Hij benadrukt dat hij uit een conservatieve omgeving komt, zijnde een provincie en een district waar ISKP altijd voet aan de grond heeft gehad en waar antiwesterse overtuigingen sterk aanwezig zijn en dat hij de argwaan zal doen toenemen door zijn kennis van het Nederlands en het Engels. Hij benadrukt dat hij vóór zijn vertrek nooit naar de madrassa is gegaan en nooit de moskee heeft bezocht en dat dit het risico bij terugkeer op significante wijze verhoogt. Hij stelt dat uit het persoonlijk onderhoud reeds naar voren kwam dat hij lijdt onder de stress van zijn vlucht en het lot van zijn verdwenen en achtergelaten familieleden en dat zijn voogd al enorm moeite heeft gedaan om psychologische begeleiding op te starten, maar zonder succes. Hij voert aan dat zijn psychologische moeilijkheden en het uitblijven van gepaste therapie hem extra kwetsbaar maken bij een gedwongen terugkeer daar hij riskeert op te vallen bij de taliban en te bezwijken bij de minste druk. Hij wijst op zijn gewoontes in België en stelt dat hij samenleeft met zijn oudere broer die sinds 2015 in België verblijft en ondertussen de Belgische nationaliteit verworven heeft en die een grote en positieve invloed heeft op zijn integratieproces. Hij vervolgt dat zijn broer 's nachts met de taxi rijdt en overdag lessen "administratief medewerker" volgt en dat diens Belgisch netwerk dankzij zijn werkhouding en ambities al erg uitgebreid is. Hij vervolgt dat zijn broer warme vriendschappen met zijn collega's heeft opgebouwd en dat hij door Vlaamse vrienden uitgenodigd wordt om Nieuwjaar te vieren. Hij voegt toe dat zijn broer een mooi voorbeeld is en hem enorm ondersteunt in zijn integratie in België, wat ook bevestigd wordt door verzoekers voogd. Hij zet uiteen dat hij het leren van de Nederlandse taal fantastisch vindt en dat hij duidelijk erg sociaal is en vrienden heeft gemaakt met verschillende nationaliteiten en culturele

achtergronden. Hij werpt op dat hij een Spaanse vriendin heeft en dat zijn broer hier absoluut geen probleem van maakt daar hij zelf ook al meerdere relaties heeft gehad en momenteel een relatie heeft met een Belgisch meisje, wat volgens hem wijst op een verdere distantiëring van de Afghaanse normen en waarden. Hij voegt toe dat hij en zijn broer niet naar de moskee gaan en hoogstens thuis bidden. Hij stipt aan dat hoewel hij heel lang moest wachten op een plekje in een school, hij niet bij de pakken bleef zitten. Hij vervolgt dat hij in september 2023 eindelijk is kunnen starten in het Atheneum van Hoboken, dat zijn eerste rapport alvast veelbelovend was en dat ook zijn voogd zijn snelle vooruitgang opmerkt. Zijn leerkrachten omschrijven hem als een speels en leergierig kind. Hij voegt toe dat hij ondanks zijn psychologische kwetsbaarheden hard is blijven werken aan zijn toekomst in België. Hij besluit dat zijn (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur het voor hem bijzonder moeilijk zal maken om te aarden in Afghanistan, en daardoor zullen de Afghaanse gemeenschap, de taliban en ISKP zich afvragen of hij niet 'besmet' is geraakt door het verblijf in het westen, met alle risico's van dien.

Vervolgens wijst hij erop dat de regelgeving van de taliban bijzonder vaag en onvoorspelbaar is en dat de controle bijzonder verregaand is. Zo is er in het algemeen sprake van een toename van het aantal voorschriften rond de scheiding der seksen, kledij, baarden, vrouwen zonder mannelijke begeleiding, muziek en het bijwonen van het gebed. Daarbij komt dat er grote regionale verschillen bestaan in de handhaving van deze gedrags- en kledijvoorschriften. Hij stelt dienaangaande opnieuw vast dat er onoverkomelijke problemen zijn met de bronnen waar men zich op beroept. De commissaris-generaal faalt er volgens hem in om zich op correcte en actuele landeninformatie te baseren. Dat hij in Europa verbleven heeft, verhoogt dit risico enkel voor onafzienbare tijd in zeer gevoelige mate. Mensen zullen immers op de hoogte zijn van zijn verblijf in Europa, net als lokale taliban, en dit kan ook blijken uit zijn houding, zijn telefooninhoud, zijn kapsel, zijn accent, zijn moeilijkheden om zich aan te passen, ...

In een derde onderdeel gaat hij in op een 'cumulatief risicoprofiel' en wijst hij erop dat hij tot meerdere risicoprofielen behoort waardoor het risico significant wordt verhoogd.

Ten slotte wijdt verzoeker zijn uiteenzetting van p. 130–156 aan de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan en concludeert hij dat die het rechtstreekse gevolg zijn van de machtsovername door de taliban, de regelgeving die zij uitvaardigen en de reactie daarop van de internationale gemeenschap.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende nieuwe stukken:

- UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
- Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
- Attest van de Afghaanse ambassade;
- Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;
- Briefwisseling met DVZ over gebruik Laissez-Passer;
- Inschrijvingsattest Atheneum Hoboken;
- Rapport;
- Verklaring en aanwijzing voogd;
- Belgische identiteitskaart broer;
- Arbeidsovereenkomst broer;
- Foto's broer met collega's;
- Foto's broer op nieuwjaarsfeest;
- Foto's broer met voormalige vriendin en kindjes;
- Foto's verzoeker met vriendinnen en vrienden;
- Foto's verzoeker schooljuffrouwen.

3.2. Op 21 mei 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan hij telkens de weblinks vermeldt:

- NANSSEN, *Nansen Note 3-23, Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan*, November 2023;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- CEDOCA, *Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- UNAMA, Update 22 januari 2024;
- Human Rights Watch, "A Disaster for the Foreseeable Future - Afghanistan's Healthcare Crisis", februari 2024;
- UN Human Rights Council, "Situation of human rights in Afghanistan; Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan", [A/HRC/55/80], 22 februari 2024;

- Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023.

Volgende stukken werden ook nog neergelegd:

- Brief pleegzorg;
- Belgische identiteitskaart verzoekers broer W.;
- Foto's Nieuwjaar 2024;
- Brief leerlingenbegeleider;
- Brief voogd;
- Opleiding verzoekers broer;
- Brief verzoekers broer;
- Brief trajectbegeleider PROFO;
- Attest zomerschool Zomerklap;
- Brief begeleider Atlas;
- Brief lerarenkorps;
- Curriculum Vitae verzoeker;
- Foto's vrienden en vriendinnen;
- Brief Protestants Sociaal Centrum;
- Screenshot Facebook Protestants Sociaal Centrum;
- Foto verzoeker Protestants Sociaal Centrum;
- Foto kerk;
- Arbeidsovereenkomst Restaurant Mey en *print out* website;
- Steunbrieven werkgever, collega's en vrienden;
- Screenshot Instagram post restaurant en foto's werk;
- Screenshot sociale media verzoeker;
- Brief kinder- en jongeren psycholoog.

3.3. Op 23 mei 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Steunbrief van bevriende Belgische familie;
- Ondertekende arbeidsovereenkomst.

3.4. Op 27 mei 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Identiteitskaarten schrijvers steunbrieven
 - o Mr. S.C. (vriend)
 - o Mr. K.S. (vriend)
 - o Mevr. M.R. (Atlas)
 - o Mr. J. MC S. (PSC Jongeren)
 - o Mr. S. K. (Pleegzorg)
 - o Mr. K. N. (werkgever)
 - o Mevr. M. B. (vriendin/collega)
 - o Mevr. C. V. (psycholoog)
- Attest Nederlands

3.5. Op 27 mei 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024.

3.6. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij de volgende nieuwe stukken voegt:

- Identiteitskaarten van opstellers van getuigenverklaringen die reeds gevoegd werden.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift en in zijn aanvullende nota een uitgebreide uiteenzetting waarom hij in zijn hoedanigheid als terugkeerder uit het Westen een vrees koestert bij terugkeer naar Afghanistan. Hij vestigt hierbij de aandacht op het feit dat hij amper veertien jaar was toen hij Afghanistan verlaten heeft, zijn psychologische problemen, zijn afkomst uit ruraal gebied en een conservatieve omgeving, de band met zijn

oudere broer die de Belgische nationaliteit heeft, zijn schoolparcours en zijn vriendschappen met personen van verschillende nationaliteiten.

4.3.3.1. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in

media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA,

Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *Afghanistan, "Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.3.3.2. Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

4.3.3.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind, waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest.

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

“2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (*hierna: Kwalificatierichtlijn*).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

“5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

“(18) Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor.

De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende – desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige – zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

4.3.3.4. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker, gelet op zijn verklaringen, bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in juni 2021 (AD CGVS, Verklaring DVZ 03.03.23, punt 34), veertien jaar oud was en dat hij vijftien jaar oud was op 3 november 2022, de dag waarop hij zijn beschermingsverzoek in België indiende. Hij heeft één jaar in Turkije verbleven, waarvan hij zes maanden was opgesloten omdat hij niet legaal op het grondgebied verbleef (NPO, p. 16 en AD CGVS, Verklaring DVZ 03.03.23, punt 34). Op het moment van het persoonlijk onderhoud was verzoeker zestien jaar. Verzoeker bevindt zich bijna drie jaar buiten Afghanistan. Hij heeft heden de leeftijd van zeventien jaar en verblijft inmiddels meer dan anderhalf jaar in België. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist.

Hoewel verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al beperkt gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij het grootste deel van zijn puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. De jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang

naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Bovendien is verzoeker op zeer jonge leeftijd als niet-begeleide minderjarige zijn herkomstland ontvlucht en bereikte hij België pas na meer dan één jaar na Afghanistan te hebben verlaten. Hij verbleef immers één jaar in Turkije, waar hij als minderjarige voor zes maanden opgesloten werd. Verzoekers reisweg wordt niet betwist.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker dat hij nog niet naar school kon gaan omdat de scholen op het einde van het schooljaar reeds volzet waren en dat hij op de wachtlijst werd gezet sinds zijn aankomst in België. Hij voegt toe dat hij wel tweemaal per week Nederlandse taallessen volgt in een klas, dat de lessen goed verlopen en dat hij hier en daar al een paar woorden Nederlands heeft geleerd. Hij vervolgt dat hij nog niet aan sport doet, maar dat hij wel al vrienden heeft gemaakt met de meisjes en jongens in zijn klas, waarbij één persoon de Afghaanse nationaliteit heeft, maar de rest andere nationaliteiten hebben (NPO, p. 3). Hij stelt voorts dat hij geen sociale media heeft en dat hij hier liever niet actief op wil zijn omdat hij daardoor in de problemen zou kunnen komen in Afghanistan (NPO, p. 4). Verzoeker verklaarde verder dat hij in Afghanistan niet naar de madrassa of de moskee ging. Gevraagd waarom niet, antwoordt verzoeker dat hij daar niet wou studeren omdat er veel problemen waren met leden van de taliban die naar de moskee kwamen om mensen te rekruteren en hij met hen niet in contact wou komen. Hij vervolgt dat zijn familie ook niet naar de moskee ging en dat ze thuis baden omdat de talibanstrijders, die naar de moskee kwamen, moeilijk te geloven of te vertrouwen waren (NPO, p. 5-6). Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaart verzoekers voogd dat zijn school nog niet was opgestart omdat er een groot aantal personen voor hem op de lijst stonden, maar dat hij ondertussen wel is ingeschreven in een OKAN-school in Hoboken. Zij vervolgt dat hij via Atlas lessen volgt om zich bezig te houden en dat hij psychologische moeilijkheden ondervindt, maar dat ze er nog niet in geslaagd zijn de gepaste hulp te vinden. Gevraagd naar zijn psychologische problemen, deelt verzoeker mee dat hij veel stress ervaart door de situatie van zijn familie en door zijn moeilijke en lange reis naar België, dat hij niet goed kan slapen, veel nachtmerries en vaak hoofdpijn heeft en niet zo goed kan functioneren (NPO, p. 23-24).

Uit verzoekers verklaringen en de verschillende stukken gevoegd bij het verzoekschrift en de aanvullende nota van 21 mei 2024 blijkt dat hij beschikt over een uitgebreid sociaal netwerk in België. Hierbij dient nadruk te worden gelegd op de belangrijke rol van verzoekers oudste broer, die fungeert als pleegouder en zijn essentiële steunpilaar. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekers broer W.S. in België verblijft en dat hem in 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij bij zijn broer inwoont en zij in hun vrije tijd samen op uitstap gaan (NPO, p. 3). In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat zijn broer ondertussen de Belgische nationaliteit verworven heeft en dat hij een positieve invloed heeft op zijn integratieproces. Op de identiteitskaart van verzoekers broer, die hem op 15 december 2022 werd afgeleverd, staat inderdaad te lezen dat hij de Belgische nationaliteit heeft (verzoekschrift, stuk 11 en aanvullende nota 21.05.24, stuk 2). Verzoeker en zijn broer worden ondersteund door Pleegzorg Antwerpen. In hun schrijven merkt Pleegzorg op dat verzoeker en zijn broer altijd aanwezig zijn op de overlegmomenten, dat er openlijk kan gesproken worden over gevoelige onderwerpen, dat zij altijd openstaan voor hulp, dat zij een sterke band hebben en dat W. in de loop der jaren zijn netwerk heeft uitgebreid en verzoeker in contact heeft gebracht met nieuwe mensen (aanvullende nota 21.05.2024, stuk 1 en aanvullende nota 27.05.24, stuk 1E). Verzoeker stelt dat zijn broer 's nachts tewerkgesteld is als taxichauffeur en dat hij overdag lessen "administratief medewerker" volgt. Dit wordt bevestigd door het inschrijvingsattest van Vitant, het provinciaal centrum voor volwassenenonderwijs, waarin te lezen staat dat verzoekers broer van 14 september 2023 tot 24 januari 2024 lessen van aanvullende algemene vorming volgde (aanvullende nota 21.05.24, stuk 6). Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur waaruit blijkt dat zijn broer tewerkgesteld wordt door Antwerp-Tax als taxichauffeur (verzoekschrift, stuk 12). Voorts werpt verzoeker op dat het Belgisch netwerk van zijn broer dankzij diens werkattitude en ambities al erg uitgebreid is, dat zijn broer warme vriendschappen heeft opgebouwd met zijn collega's, dat zijn broer door Vlaamse vrienden uitgenodigd werd op een Nieuwjaarsfeest en dat zijn broer al meerdere relaties heeft gehad. Verzoeker legt verschillende foto's neer waarop zijn broer te zien is met collega's van verschillende nationaliteiten (verzoekschrift, stuk 13), alsook foto's van het Nieuwjaarsfeest (verzoekschrift, stuk 14 en aanvullende nota 21.05.24, stuk 3) en foto's samen met zijn Belgische vriendin en haar kindjes (verzoekschrift, stuk 15). Verzoekers broer getuigt in zijn steunbrief dat hij heel blij was om zijn broer terug te zien in België en dat hij meteen de grote verantwoordelijkheid op zich nam om voor hem te zorgen. Hij verklaart dat hij veel waarde hecht aan werk en studie en dat hij verzoeker daarom altijd heeft aangemoedigd om zich hier volledig voor in te zetten door thuis Nederlands te spreken en te gaan studeren in de bibliotheek. Hij bevestigt dat hij 's nachts tewerkgesteld is in het taxibedrijf Antwerp-Tax, dat hij overdag studeert aan het CVO Vitans in Hoboken en dat zijn broer werkt als barman en keukenhulp in een restaurant in Antwerpen. Aangezien hij zelf weet hoe uitdagend het is om te integreren in een nieuw land, probeert hij zijn broer zo goed mogelijk te helpen bij het vinden van zijn weg in de Belgische samenleving en geeft hij hem uitleg over alle regels in België. Hij getuigt dat ze veel dingen samen deden, zoals uit eten gaan, uitgaan en vrienden bezoeken, maar dat het mentaal welzijn van zijn broer verslechterde

na zijn negatieve beslissing. Hij voegt toe dat zijn broer door stress slecht sliep en at, wat zijn concentratie op school beïnvloedde en zijn prestaties verslechterde. Hij getuigt dat hij en zijn broer enorm bezorgd zijn over de situatie van hun familie in Afghanistan en dat ze het enorm jammer vinden dat hun zus niet naar school mag gaan en hun mama niet naar buiten kan. Hij acht het zelf niet veilig om zijn familie in Afghanistan te gaan opzoeken en meent dat zijn broer, nu hij is opgegroeid in een westerse cultuur en hij zich niet meer kan vinden in het strenge en onrechtvaardige beleid van de taliban, zeker in het vizier van de taliban zal komen. Hij vraagt om zijn broer een kans te geven om vol goede moed zijn toekomst in België verder te zetten en is er zeker van dat zijn broer zich enorm zal inspannen om zijn Nederlands te verbeteren en te studeren voor een job waarmee hij kan bijdragen aan de Belgische maatschappij (aanvullende nota 21.05.24, stuk 7).

Verzoeker werpt middels zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota met de daarbij gevoegde verschillende stukken zicht op de wijze waarop hij invulling geeft aan zijn leven in België. Uit de verschillende stukken blijkt immers wat volgt.

Verzoekers (eerste) voogd K.B. omschrijft hem als een zeer gedreven jongeman en getuigt dat hij, ondanks het feit dat hij tot september 2023 niet naar school kon gaan vanwege de lange wachtlijsten, zijn best deed om Nederlandse kennis te vergaren door te oefenen met zijn broer en naar de zomerschool te gaan. Zij vervolgt dat zijn Nederlands, sinds hij in september naar school gaat, erg vooruitgegaan is en dat die snelle vooruitgang ook blijkt uit zijn schoolrapport. Hij zou erg gedreven zijn om de taal te leren zodat hij na zijn OKAN-traject kan overgaan naar het regulier onderwijs. Zij voegt toe dat hij al een aantal vrienden heeft gemaakt op school en dat hij naar de jongerenwerking van het CAW gaat. Zij geeft aan dat verzoeker graag psychologische ondersteuning had gewenst wegens slapeloze nachten, nachtmerries en de vele stress, maar dat zij, ondanks de vele pogingen om psychologische begeleiding op te starten, hier tot op heden niet in geslaagd is. Ze benadrukt dat dit hem niet tegenhoudt om zijn best te doen op school, bij te leren en zich te integreren in de Belgische maatschappij. Zij wijst er tot slot op dat zijn broer, die in België woont, voor hem zorgt en hem helpt met allerlei zaken, waaronder de Nederlandse taal (verzoekschrift, stuk 10).

De vaststellingen van verzoekers voogd worden kracht bijgezet door andere neergelegde stukken. De jongerencoach van PROFO legt in haar getuigenis uit dat verzoeker zich vanwege het capaciteitsprobleem in Antwerpen vorig schooljaar niet kon inschrijven voor OKAN en dat Stad Antwerpen samen met vijf partners, waaronder PROFO, een crisisaanbod heeft opgestart. Binnen dit aanbod werd een groep van twaalf jongeren twee volledige dagen per week opgevangen met een focus op een zinvol en taalrijk programma. De jongerencoach getuigt dat verzoeker van 11 mei 2023 tot en met 27 juni 2023 vrijwillig heeft deelgenomen aan hun werking en dat zij hem leerden kennen als een enthousiaste, leergierige en goedlachse jongeman. Zij vervolgt dat hij de activiteiten en de aangereikte leerkanalen serieus nam, altijd zijn best deed, regelmatig vragen stelde over de Nederlandse taal en het wonen in België, doorgaans tijdig aanwezig was en zich goed hield aan de gemaakte afspraken en regels van de groep. Hoewel hij terecht kwam in een reeds opgestarte groep, vond hij op een natuurlijke en vlotte manier zijn eigen plek en stelde hij zich open op naar alle jongeren. Zij geeft aan dat zij verzoeker tijdens deze periode enorm heeft zien groeien, dat hij steeds aan de slag probeerde te gaan met feedback en dat hij zich ontpopte tot steun- en hulpfiguur voor meerdere andere jongeren in de groep. Ze besluit dat verzoeker een jongeman is met veel capaciteiten en doorzetting en dat hij alles in huis heeft om te slagen binnen de Belgische samenleving (aanvullende nota 21.05.24, stuk 8 en aanvullende nota 28.05.24). Na de lessen van PROFO volgde verzoeker een zomerschool. Verzoeker legt een getuigenschrift van de zomerschool "Zomerklap" neer waarin bevestigd wordt dat hij van vijf juli 2023 tot drie augustus 2023 deelgenomen heeft aan hun activiteiten (aanvullende nota 21.05.24, stuk 9). Ook in de reeds besproken brief van Pleegzorg Antwerpen wordt uiteengezet dat verzoeker ingeschreven werd voor de zomerschool vanwege de lange wachtlijsten voor de OKAN-klas. Hij zou aangegeven hebben dat dit een waardevolle ervaring voor hem was en zou bij elk huisbezoek benadrukt hebben dat hij behoefte had aan meer lessen en sociale interactie totdat hij officieel kon beginnen in OKAN. Er wordt opgemerkt dat verzoeker in korte tijd nieuwe vrienden heeft gemaakt en zijn kennis van de Nederlandse taal heeft verbeterd (aanvullende nota 21.05.24, stuk 1 en aanvullende nota 27.05.24, stuk 1E).

Uit het inschrijvingsattest blijkt dat verzoeker uiteindelijk kon starten met OKAN en dat hij voor het schooljaar 2023-2024 ingeschreven is in het Koninklijk Atheneum te Hoboken waar hij het onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers volgt (verzoekschrift, stuk 8). In het doelenrapport van 2023-2024 staat te lezen dat verzoeker al veel in het Nederlands begrijpt en zelf ook probeert om Nederlands te praten, dat hij een speelse, leergierige leerling is die leuk is om in de klas te hebben en die goed meewerkt (verzoekschrift stuk 9). Zijn OKAN-leerlingenbegeleidster getuigt dat verzoeker, na enkele maanden Nederlands te leren binnen het wachtaanbod, in september 2023 kon starten binnen de onthaalklassen en dat hij bij zijn inschrijving vergezeld werd door zijn broer die erg betrokken is. Ze vervolgt dat verzoeker bij de start van het schooljaar reeds een basiswoordenschat verworven had omdat hij en zijn broer thuis Nederlands spreken en dat zij dan ook snel evolutie zagen. Hoewel technisch lezen en schrijven geen evidentie is voor verzoeker, doet hij hiervoor zijn best, heeft hij een goede werkhouding, stelt hij vragen, blijft hij volhouden en sluit hij aan bij ondersteuningsgroepjes. Verder geeft de leerlingenbegeleidster aan dat ze zich soms zorgen maken over het welbevinden van verzoeker aangezien hij veel stress ervaart. Ze benadrukt dat het bewonderenswaardig is dat hij zijn zorgen durft delen met vrienden, leerkrachten en leerlingenbegeleiders en dat hij beroep doet op het netwerk dat hij in België stilaan heeft uitgebouwd. Zij vervolgt dat verzoeker ook het nut inzag om deel te nemen aan het vrijblijvend aanbod van groepssessies met een psycholoog dat door Solentra op school

georganiseerd wordt voor Pashtu-sprekende jongeren. Zij voegt toe dat hij ook actief tracht aan te sluiten bij buitenschoolse activiteiten zoals een praatgroep voor jongeren bij Atlas om zo zijn gedachten te verzetten en Nederlands te oefenen. Verder merkt zij op dat verzoeker op school niet alleen aansluiting vindt bij jongeren met dezelfde moedertaal, maar dat hij ook goed opschiet met andere leerlingen in de klas en anderen probeert te helpen waar hij kan (aanvullende nota 21.05.24, stuk 4). Er ligt eveneens een brief neer van het voltallig lerarenkorps van het Atheneum in Hoboken waarin verzoeker omschreven wordt als een rustige, leergierige, hulpvaardige en mature jongen die bij zo goed als alle medeleerlingen aansluiting vindt. Zij bevestigen dat hij voor zijn start in OKAN een traject bij PROFO heeft doorlopen waar hij al een basis Nederlands kon oppikken. Ze voegen toe dat verzoeker altijd aanwezig is, op korte tijd geleerd heeft zijn plan te trekken in het Nederlands en dat hij op uitstappen samen met de leerkracht mee een oogje in het zeil houdt. Ze zijn ervan overtuigd dat verzoekers verhaal verder geschreven kan worden in België (aanvullende nota 21.05.24, stuk 11). Uit de verklaring van het instapniveau die werd ondertekend door een medewerker van Atlas, integratie en inburgering, Antwerpen (trajectbepaling) blijkt overigens dat verzoeker twee testen Nederlands heeft afgelegd en dat zijn instapniveau mondeling B1/1 + 2 en zijn instapniveau schriftelijk A2 bedraagt (aanvullende nota 27.05.24, stuk 2).

Verzoeker komt voorts in contact met jongeren en leerkrachten van verschillende nationaliteiten en geslachten zoals blijkt uit het groot aantal foto's met zijn schooljuffrouwen en met verschillende vriendinnen en vrienden tijdens activiteiten op en na school (verzoekschrift, stuk 16 en 17 en aanvullende nota 21.05.24, stuk 13). Verzoeker onderhoudt ook nauwe contacten met een Belgische familie. Zij getuigen dat zij hun best doen om verzoeker te helpen bij zijn integratie, dat hij vaak bij hen op bezoek komt, dat ze samen met hem en zijn broer de eindejaarsperiode gevierd hebben en dat er een wederzijdse band bestaat tussen hun kinderen en verzoeker en zijn broer. Het koppel omschrijft verzoeker als een vriendelijke, ietwat verlegen jongeman en verklaart dat uit gesprekken blijkt dat hij actief wil werken aan zijn integratie zodat hij zijn plek in de Belgische maatschappij kan vinden en dat hij graag een job in de zorgsector zou willen uitoefenen (aanvullende nota 23.05.24, stuk 1).

In haar steunbrief getuigt zijn huidige voogd L.V.B. dat zij sinds december 2023 is aangesteld en dat zij verzoeker leerde kennen als een open, sociale en positief ingestelde jongen. Zij verklaart dat zijn uitstekende kennis van het Nederlands opviel vanaf hun eerste gesprek en dat ze de tolk naar huis hebben gestuurd omdat hij overbodig was. Zij zet uiteen dat de onzekerheid van verzoekers situatie zwaar woog op zijn mentaal welzijn en dat hij vertelde over zijn slaapproblemen en de stress die het lange wachten met zich meebracht. Volgens haar kan hij open vertellen over het leven in Afghanistan, waaronder ook over de onderdrukking van vrouwen waar hij zich volop tegen kant. Zij benadrukt dat verzoeker steeds beleefd en vriendelijk bleef en dat hij zich, ondanks zijn moeilijkheden, bewonderenswaardig bleef inzetten om Nederlands te leren en deel te nemen aan activiteiten om zijn gedachten te verzetten en zijn netwerk uit te breiden. Zij voegt toe dat hij een studentenjob zocht, studeerde voor zijn theoretisch rijbewijs en dat hij sinds kort werkt bij een restaurant in Antwerpen, waar zijn baas vol lof over hem spreekt. Zij stipt aan dat verzoeker veel steun heeft aan zijn broer en dat die, ondanks het feit dat hij 's nachts werkt en daarnaast een dagopleiding "administratief medewerker" volgt, nooit een oudercontact miste en steeds voor zijn broer klaarstaat. Zij wijst voorts nog op verzoekers interesse in de Belgische cultuur en het vrijwilligerswerk dat hij met het Protestants Sociaal Centrum deed. Zij besluit dat het een waar genoegen is om zo'n lieve en beleefde jongen te begeleiden en dat hij een kans verdient om zijn toekomst in België verder uit te bouwen (aanvullende nota 21.05.24, stuk 5 en aanvullende nota 28.05.24).

Dat verzoeker ook in zijn vrije tijd niet stilzit en zich inzet op de arbeidsmarkt en voor vrijwilligerswerk wordt verder toegelicht in volgende stukken. Zijn begeleidster van Atlas getuigt in haar brief dat verzoeker iedere week naar Atlas, integratie en inburgering komt om zijn Nederlands te oefenen, dat hij zeer gemotiveerd is om bij te leren en dat ze reeds verschillende organisaties bezocht hebben zoals een jongerenbibliotheek, een theatervoorstelling en een festival (aanvullende nota 21.05.24, stuk 10 en aanvullende nota 27.05.24, stuk 1C). Dat hij momenteel tewerkgesteld is in een restaurant in Antwerpen wordt bevestigd door de bijgevoegde arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur waarin vermeld wordt dat verzoeker aangenomen wordt als student keukenhulp. Op de website van het restaurant, waarvan een *print-out* wordt gevoegd, staat te lezen dat het om een steakrestaurant gaat (aanvullende nota 21.05.24, stuk 18 en aanvullende nota 23.05.24, stuk 2). Hij legt voorts verschillende foto's neer die genomen werden op zijn werkplek (aanvullende nota 21.05.24, stuk 20). Verzoeker ontving bovendien een hele reeks aanbevelingsbrieven van zijn werkgever en verschillende collega's en vrienden. Zijn werkgever getuigt dat verzoeker zeer geschikt is om te integreren in de Belgische maatschappij en dat hij er alles aan doet om zijn Nederlands te verbeteren en omschrijft hem als een zeer enthousiaste en joviale jongeman met oog voor werk en een inzet om anderen te helpen. Verschillende collega's geven aan dat verzoekers bijdrage aan de werkplek onmisbaar is, dat hij zich bewezen heeft als een harde werker, een betrouwbaar teamlid waar je op kan rekenen en iemand die altijd klaarstaat om anderen te helpen. Ze wijzen erop dat hij een sterke participatie vertoont in de Belgische samenleving en dat hij veel potentieel heeft om zijn positieve traject in België verder te zetten. Zijn vrienden omschrijven verzoeker als een ambitieuze jongeman met verfijning en een hoge werkethiek, die positief in het leven staat. Ze geven aan dat zijn bereidwilligheid om de Nederlandse taal te leren, duiden op zijn integratie- en adaptatievermogen en stellen ervan overtuigd te zijn dat hij een aanwinst voor België is (aanvullende nota 21.05.24, stuk 19, aanvullende nota 27.05.24, stuk 1A, 1B, 1F en 1G en aanvullende nota 28.05.24). Verzoeker legt voorts een getuigenis neer van een jongerenwerker bij het protestants sociaal centrum (hierna:

PSC) waaruit blijkt dat hij sinds 14 september 2023 bij hen is aangemeld. De begeleider verklaart dat verzoeker veel interesse toont in de activiteiten, dat hij meeding naar de cinema en dat hij zich ook inschreef bij Atlas jongeren, die elke woensdag een groepsactiviteit organiseren. Hij vervolgt dat verzoeker is meegegaan op een driedaagse naar Gent, dat hij helemaal loskwam tijdens de activiteiten en dat hij spontaan kwam helpen met opruimen. Hij omschrijft verzoeker als een energieke, grappige jongen met verantwoordelijkheidszin die oprecht geniet van de activiteiten en het contact met mensen en die niet deelneemt om te voldoen aan de verplichte criteria (aanvullende nota 21.05.24, stuk 14 en aanvullende nota 27.05.24, stuk 1D). Verzoeker legt voorts nog een facebookbericht van het PSC en de webpagina van een steunactie "Vol Solidariteit" neer met hierbij een foto waar verzoeker op te zien is samen met een hele groep jongeren (aanvullende nota 21.05.24, stuk 15 en 16). Verzoeker legt overigens ook zijn *curriculum vitae* neer waarmee hij op zoek ging naar zijn eerste professionele ervaring en waarop zijn vrijwilligerswerk bij het PSC staat vermeld (aanvullende nota 21.05.24, stuk 12). Dat hij geen probleem heeft om aangesloten te zijn bij een christelijke vereniging en respect heeft voor andere geloofsovertuigingen tracht verzoeker ook aan te tonen met foto's waarop hij te zien is in een kerk (aanvullende nota 21.05.24, stuk 17).

Omwille van het belang voor verzoekers mentaal welzijn werd er psychologische begeleiding opgestart. Verzoekers psycholoog deelt in haar brief mee dat de begeleiding is opgestart op 8 januari 2024 en dat er kan gesproken worden van PTSS, gelet op het feit dat hij symptomen vertoonde zoals piekeren, zorggedachten over zijn familie en zijn toekomst, angsten en nachtmerries. Zij meldt dat verzoekers broer vlot Nederlands praat en dat hij fungeert als steunfiguur en dat verzoeker zich zelf ook al goed kan beredderen in het Nederlands. Zij vermeldt dat verzoeker nood heeft aan trauma-therapie en dat er gesprekken hebben plaatsgevonden rond traumaverwerking en emotie- en stressregulatie. Zij vervolgt dat hij inmiddels twee sessies "*brainspotting*" heeft gehad en dat hij een kwetsbare jongen is die veel heeft meegemaakt, maar er desondanks alles aan doet om een goede toekomst uit te bouwen in België. Zij stelt dat hij openstaat voor therapie en dat hij gezien zijn moeilijkheden nood heeft aan zekerheid, veiligheid en stabiliteit (aanvullende nota 21.05.24, stuk 22 en aanvullende nota 27.05.24, stuk 1H).

Verzoeker legt tot slot een afdruk van zijn profielfoto op facebook neer, waaruit blijkt dat hij recent nog actief was op sociale media (aanvullende nota 21.05.24, stuk 21).

Middels deze stukken toont verzoeker de mogelijke impact van zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen alsook de mate waarin zijn activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de *de facto*-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden. Aan het geheel van voormelde talrijke getuigenverklaringen die een geruime periode bestrijken en afkomstig zijn van verschillende invalshoeken, namelijk ondersteuningsinstanties, leerkrachten, begeleiders, zijn voogden, zijn werkgever, collega's, vrienden en zijn psycholoog, kan een zekere bewijswaarde worden toegekend.

Het geheel van voorgaande elementen wordt bovendien weerspiegeld door verzoekers verklaringen ter terechtzitting. In zeer goed Nederlands vertelt verzoeker dat hij naar school gaat, dat hij deelneemt aan activiteiten van Atlas en het PSC en dat hij vaak naar de bibliotheek gaat om te studeren. Verzoeker was niet enkel vergezeld van zijn voogd, maar ook van zijn broer, zijn werkgever en een collega. Verzoekers voogd vestigt er nog de aandacht op dat haar pupil al een indrukwekkend niveau van Nederlands heeft en dat hij een hardwerkende jongen is die geapprecieerd wordt door zijn werkgever en collega's.

Alhoewel verzoeker nog maar anderhalf jaar in België verblijft, geven zijn verklaringen en de bijgebrachte stukken aanwezig in het rechtsplegingsdossier samen blijk van een enorm parcours dat hij reeds heeft afgelegd en een goede integratie in de Belgische samenleving. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn studentenjobs, zijn vrijwillige deelname aan buitenschoolse activiteiten en zijn contacten met leerkrachten, medeleerlingen, begeleiders, collega's, vrienden en vriendinnen. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd en dat hij hierbij gesteund wordt door zijn voogd en zijn oudere broer die de Belgische nationaliteit heeft en waarbij hij inwoont. Dat verzoeker daarenboven het initiatief nam om, desondanks dat hij nog niet kon starten met school, toch al Nederlandse lessen te volgen en het feit dat hij een studentenjob uitoefent en deel neemt aan verschillende jeugdwerkinitiatieven (Atlas, PSC) draagt, hoewel dit op zich geen blijk geeft van verwestering, mede bij tot het vaststellen van een doorgedreven wil tot integratie in zijn hoofde gelet op het geheel van omstandigheden. Zo uit het geheel van informatie die thans voorligt als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, zijn studentenjob, zijn vrijetijdsbesteding, het zich eigen maken van één van de landstalen en zijn nauw contact en samenwoont met zijn broer die de Belgische nationaliteit heeft en hier over een netwerk beschikt, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van

terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt.

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'Belgische of Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier en de verklaringen ter terechtzitting. In een identiteitsvormende fase van zijn leven werd verzoeker aldus blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn herkomstland, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op zijn jonge leeftijd bij vertrek, het feit dat hij heden nog steeds minderjarig is alsook zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds bijna drie jaar, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer gezien verzoeker hiermee niet vertrouwd is en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker, die Afghanistan in juni 2021 heeft verlaten (AD CGVS, Verklaring DVZ 03.03.23, punt 34), is in elk geval niet vertrouwd met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt bijkomend het risico dat hij bij terugkeer door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze maatschappelijke realiteit de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer.

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Hoewel verzoeker verklaart dat hij nog contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende gezinsleden (NPO, p. 9), dient het beginsel van eenheid van het gezin, dat zich in Afghanistan bevindt, te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen, te meer gezien verzoeker bij zijn oudere broer verblijft die optreedt als pleegzorger en aan wie de Belgische nationaliteit werd toegekend.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, maakt verzoeker, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, aannemelijk dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Er dient vooral te worden gewezen op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij bijna drie jaar geleden op zeer jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten; (ii) hij als minderjarige één jaar verbleven heeft in Turkije, waarvan hij zes maanden was opgesloten; (iii) zijn verblijf in België sedert meer dan anderhalf jaar als minderjarige; (iii) het niet-betwiste gegeven dat zijn oudere broer in België verblijft en hem de Belgische nationaliteit werd toegekend; (iv) zijn doorzettingsvermogen, integratie, wil en ondersteunend netwerk in België, zoals blijkt uit zijn eigen verklaringen ondersteund door de talrijke getuigenverklaringen en stukken die zijn schoolparcours, tewerkstelling en vrijetijdsleven in België aantonen; (vi) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

4.3.4. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

4.3.5. Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

4.3.6. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.4. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO